

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a patra după Rusalii

Evangelhia Duminicii a patra după Rusalii
Matei 8, 5-14
Vindecarea slugii sutașului

În vremea aceea, pe când Iisus intra în Capernaum, s-a apropiat de El un sutaș, rugându-L și zicând: Doamne, sluga mea zace în casă, slăbănog, chinându-se cumplit. Și i-a zis Iisus: Venind îl voi vindeca. Dar sutașul, răspunzând, I-a zis: Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, ci numai spune un cuvânt și se va vindeca sluga mea. Că și eu sunt om sub stăpânirea altora și am sub mine ostași și-i spun acestuia: Du-te, și se duce; și celuilalt: Vino, și vine; și slugii mele: Fă aceasta, și face. Auzind, Iisus S-a minunat și a zis celor ce veneau după El: Adevărat grăiesc vouă: Nici în Israel n-am găsit atâta credință. Și zic vouă că mulți de la răsărit și de la apus vor veni și vor sta la masă cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov în Împărăția Cerurilor. Iar fiii Împărățieii vor fi aruncați în întunericul cel mai din afară; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. Și a zis Iisus sutașului: Du-te, fie ție după cum ai crezut. Și s-a însănătoșit sluga lui în ceasul acela.

Marti, 12 iulie:
Cinstirea Sfintei Icoane a Maicii Domnului Prodromița de la Muntele Athos

Precum s-a mirat Sfântul Alipie de la Pecherska atunci când în chilia sa a venit îngerul și a pictat în chip minunat icoana Adormirii Maicii Domnului, așa s-a mirat și iconarul Iordache văzând cum chipul Maicii Domnului și cel al Fiului ei, pe care nu le terminase, fuseseră plinite nu de mână omenească, și uimindu-se I-a cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

***Din Acatistul Icoanei
 Maicii Domnului Prodromița***

Sutașul, sau despre purtarea de grijă și rugăciunea pentru alții

Sfânta Evanghelie a acestei duminici face parte din cap. al VIII-lea din Evanghelia după Matei, care relatează despre mai multe minuni, tămăduiri făcute de Mântuitorul Iisus Hristos, „ca să se îplinească ceea ce s-a spus prin Isaia proorocul, care zice: «Acesta neputințele noastre a luat și bolile noastre le-a purtat»” (Matei, 8:17). Minunea evocată în această duminică, pentru a fost săvârșită spontan ca de altfel mai toate minunile săvârșite de Mântuitorul Hristos, pentru care, la prima vedere, nu vedem un plan anume. Însă toate aceste minuni tămăduitoare, spune părințele Stăniloae, prevestesc de fapt marea vindecare a neamului omenesc.

Ce legătură are acest fragment evanghelic cu ceea ce ducem noi zi de zi în viața noastră? Observăm că Mântuitorul Hristos a făcut minuni nu doar cu cei din poporul ales, cu cei din neamul Său, ci cu toată lumea. Și în rândul altor neamuri Hristos a făcut minuni. Ne aducem aminte de momentul vindecării fiicei femeii cananeence. La fel, minunea acestei duminici se referă la vindecarea slujitorului sutașului roman.

Minunile săvârșite pentru cei de alt neam ne vorbesc despre universalitatea mântuirii. Nu doar poporul lui Israel a fost chemat să primească Împărăția Cerurilor, ci toate neamurile. De aceea, Mântuitorul Hristos chiar spune: „Mulți de la răsărit și de la apus vor veni și vor sta la masă cu Avraam, cu Isaac și cu Iacob în Împărăția Cerurilor” (Matei 8,11). Sutașul acesta era roman, comandant peste o sută de soldați (de unde și numele de „sutaș”) și reprezenta autoritatea în Palestina ocupată de romani la acea vreme de aproape o sută de ani. Hristos nu arată față de el o atitudine ostilă când i se cere ajutorul, ci-i spune: „Venind, îl voi vindeca” (Matei, 8:7), căci arma lui Hristos nu a fost și nu va fi sabia, ci a fost și este iubirea Sa pentru om, pentru creația Lui, pentru ceea ce iubește El.

E important să reținem ce rol important aveau soldații, pentru că Mântuitorul știa că soldații romani, alături de apostoli, vor merge și ajungând în toată lumea vor propovădui Evanghelia la rândul lor. Să ne amintim că și în țara noastră în acele două legiuni romane care au staționat în Dacia erau în mod cert și soldați creștini care au contribuit la creștinarea populației dace.

Faptul că Hristos a vindecat atunci pe acea slugă arată și o atitudine pedagogică divină față de ocupantul roman. Prevestirea mântuirii prin vindecările săvârșite, de fapt, vor să aducă în atenție marea vindecare a bolilor păcatului, pentru că păcatele, ca și bolile, sunt nenumărate și există legături între păcat și boală. Ne amintim de Mântuitorul când a spus celui vindecat: „Iată că te-ai făcut sănătos. De acum să nu mai păcătuiești, ca să nu-ți fie ceva mai rău” (Ioan, 5:14). Hristos Își dorește și ne dorește revenirea omului la starea cea dintâi, adică la sănătatea trupească și sufletească pe care au avut-o Adam și Eva înainte de cădere. Deci, revenirea la normalitate, pentru că astăzi trăim tot mai mult în anormalitate, căci, de fapt, păcatul înseamnă anormalitate. Tot mai mult anormalitatea își face simțită prezența în societatea noastră. Și în această lume anormală nu ne rămâne decât să alergăm la Hristos, așa cum a făcut sutașul din pasajul evanghelic și, când ne simțim amenințați, să ne întoarcem către Hristos și să ne rugăm Domnului ca să fim oameni cât mai normali în această lume cuprinsă de anormalitate.

Cu siguranță multe s-ar mai putea adăuga despre învățăturile Evangheliei acestei duminici. De exemplu, despre demnitatea umană și valoarea fiecărui om în fața lui Dumnezeu, despre grija stăpânului față de slugă, despre cum bunătatea sutașului a fost răsplătită cu bunătate de Hristos. Apoi, despre cum Hristos-Domnul este stăpânul vieții și al moții. Sau despre virtutea smereniei, atât de frumos arătată de sutaș în fața lui Hristos, când I-a spus: „Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, ci numai zi cu cuvântul și se va vindeca sluga mea” (Matei, 8:8). Apoi, despre importanța rugăciunii pentru alții, asemeni rugăciunilor săvârșite cu ocazia Tainei Sfântului Maslu, vineri seara, când pentru multele nevoi sufletești și trupești ale celor trecuți în pomelnicele aduse de credincioși multe rugăciuni se fac. Apoi, mai învățăm despre importanța nu doar a vindecării suferințelor trupești, ci și a celor sufletești, a singurătății celor bolnavi, din spitale, bătrâni, invalizi, a celor care așteaptă de multe ori chiar și doar simpla vizită.

Evanghelia acestei duminici ne cheamă nu în ultimul rând să ne folosim cuvântul nostru cum trebuie: doar pentru a vindeca, pentru a ridica, pentru a îndrepta, a ajuta și a întări comuniunea oamenilor cu Dumnezeu și cu toți laolaltă.

Pr. Prot. Florin Aurel Călugăru

MĂNĂSTIREA „TUTUROR SFINȚILOR” BUCIUM, IAȘI

Dragi credincioși,

În anul 1863, Starețul Schitului Românesc Prodromul din Sfântul Munte Athos, Părintele Nifon, a comandat la Iași o icoană a Maicii Domnului.

Această icoană, nefăcută de mână omenească, a stat o perioadă în Mănăstirea Bucium din Iași. Pictată în chip minunat, aceasta a devenit *Icoana Maicii Domnului Prodromița*, prăznuită în fiecare an în ziua de 12 iulie, ziua în care s-a săvârșit minunea.

Avem bucuria de a Vă invita să sărbătoriți,

împreună cu obștea Mănăstirii Bucium, al doilea hram, închinat cinstirii Icoanei Maicii Domnului Prodromița, prin Slujba Privegherii unită cu Sfânta Liturghie, ce va începe la orele 21:00, luni, 11 iulie 2022.

Slujba Vecerniei va începe luni seara ora 21.00 urmată de Slujba Litiei și a Utreniei.

Sfânta Liturghie va începe la ora 01:00 (12 iulie) și va fi săvârșită de către Preasfințitul Părinte Veniamin, Episcop al Basarabiei de Sud, alături de un sobor de preoți și diaconi. Slujba va fi oficiată în aer liber, la Altarul de Vară.

Stareț,
 Arhim. Nicodim Petre

Oamenii își doresc să devină Sfinți, dar oare Sfinții își doresc să fie din nou oameni, ca și noi?

Deși pare a fi o întrebare prea îndrăzneată, aceasta reprezintă de fapt premisa abordării unui subiect esențial dintr-o perspectivă cu totul lumească. De ce ar vrea Sfinții să fie din nou oameni? Poate pentru a se bucura de plăcerile lumesti, așa cum o facem și noi? Oare n-ar vrea Sfinții să aibă libertatea de a alege orice, în voie, chiar dacă ar greși, iar pentru eventualele greșeli să-și ceară iertare în timpul rugăciunii? Totuși tind să cred că există un element aparte care ar răspunde la aceste întrebări.

Atunci când fiecare dintre noi a venit pe acest pământ, Dumnezeu ne-a acordat tuturor șanse egale de a fi alături de El. Odată ce am fost capabili de a face propriile alegeri, ne-am apropiat sau depărtat de Dumnezeu. Astăzi mi se par puțini cei care aleg să-și ghideze viața întrutotul spre drumul apropierii de Dumnezeu. Poate unul dintre motivele care ne țin departe de acesta este „istoric” personal, dramul de conștiință care ne amintește că deja suntem mult prea păcătoși pentru a urma drumul pe care Sfinții l-au urmat.

Smerenia ne ajută să nu cădem în păcat, dar nu trebuie înțeleasă greșit. Astfel, revin la prima întrebare: Sfinții la început au fost oameni, oameni care au dat naștere în inima lor unei iubiri adevărate pentru Dumnezeu și și-au dedicat tot restul vieții Lui Dumnezeu, indiferent câte sacrificii au avut de făcut. Totuși nu ar vrea Sfinții să aibă din nou șansa să fie iar oameni? Să trăiască în felul în care o facem noi, să facă tot ce-și doresc pentru că oricum Dumnezeu îi iubește? Și îndrăznesc să mai pun o întrebare de graniță: a avut vreun sens viața pe care ei au trăit-o?

Astăzi apelăm la Sfinți pentru o gama variată de neliniști, frici, boli și neajunsuri. Prin natura noastră umană cerem multe și uităm să cercetăm. Chiar dacă necazurile au scopul de a ne apropia de Dumnezeu, puțini sunt cei care după un episod nefericit se apucă să cerceteze drumul pe care Sfinții l-au avut în viață. Cunoaștem măcar în linii mari faptul ca Sfinții nu au avut deloc o viață ușoară. Unii au îndurat suferințe fizice, alții au fost înfometaji, aruncați în închisori, izolați de lume în pustiu. Deși aceste orori sunt departe de ceea ce mintea umană poate percepe, ei au găsit puterea necesară pentru a izbândi tot ceea ce au avut de îndurat. Singura energie care poate împuternici ființa umană atât de mult, fără vreo limită, este iubirea. Iubirea pe care Sfinții au sădit-o întru ei pentru Dumnezeu le-a dat puterea necesară pentru a depăși toate cele câte au avut de îndurat.

De ce prea puțini dintre noi ridică ochii pentru a visa la Dumnezeu? ”Încercat-am să înțeleg de unde vin lacrimile și m-am oprit la Sfinți.” Deși ateu la bază, chiar și Emil Cioran a pus semnul egal între Sfânt și suferință, o suferință pentru care mulți dintre noi considerăm că nu suntem pregătiți. Mai mult de atât, ne auto-etichetăm ca fiind

prea păcătoși pentru a accede la o viață alături de Dumnezeu și rămânem prinși între păcatele zilnice, cerând sau nu iertare în cadrul rugăciunii.

Dacă un om ar deprinde iubirea adevărată pentru Dumnezeu, o iubire pură, necondiționată, departe de cea lumească, ar fi capabil la suferință dincolo de limitele pe care și le impune acum. Și totuși, dacă viața unui Sfânt reprezintă un drum al durerii, al suferinței, al lipsurilor, de ce nu ar vrea Sfinții să aibă șansa unei vieți obișnuite? Pentru că ei au cunoscut iubirea de Dumnezeu. Pentru că nu există bucurie sufletească mai mare decât a-I dăruia Lui Dumnezeu înapoi ceea ce El ne-a dat încă din momentul concepției. Plăcerile lumesti nu doar că sunt momentane, trecătoare, dar în esența lor deformează relația noastră cu Dumnezeu. Din păcate, la asta cred că gândim mult prea rar.

Intermediari, soluții în caz de necaz, prilej de rugăciune cu ocazia diverselor sărbători – acestea reprezintă principalele „întrebuițări” pe care le atribuim Sfinților. Poate însă ar trebui să îndrăznim mai mult și să iubim mai mult. Să îndrăznim să îi avem ca modele în viață, să ne dorim să trăim iubirea pe care ei o trăiesc pentru Dumnezeu, să începem ușor-ușor să cultivăm iubirea în cei din jur și poate să privim tot ce ne înconjoară dintr-o perspectivă mai complexă decât poate ochiul uman să o perceapă, asemenea felului în care Sfinții au făcut-o.

Niciodată nu e târziu să ne pocăim și să cerem înțelepciune în așa fel încât Dumnezeu să ne primească sub aripa Sa.

Iarina Coman

Ia și-ajută

Școala de vară

de afară

290 lei/copil

7-14 ani

18 - 20 August 2022

Parcul Toma Cozma

PENTRU ÎNSCRIERI ȘI INFORMAȚII:
0741 749 229 (WHATSAPP)
0747 772 827 (TELEFON)
0740 019 186 (WHATSAPP)

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

Voluntari:

*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Paul Sîrbu, Irina Coman, Viorel Blidaru, Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

◆ **Duminică, 10 iulie,**

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

18:00 Acatistul Icoanei Maicii Domnului Prodroimița

◆ **Mărti, 12 iulie, cinstirea Icoanei Maicii Domnului „Prodroimița”**

- Vă adresăm invitația de a participa la slujba de noapte care se va oficia la Mănăstirea Bucium Luni seara, începând cu ora 21.00 (Vecernia, Utrenia, Liturghia)

◆ **Vineri, 15 iulie,**

18:00 Slujba Sf. Maslu

◆ **Sâmbătă, 16 iulie,**

- începând cu ora 7.00, Utrenia, Sfânta Liturghie și pomenirile pentru cei răposați

- 18:00 Slujba Vecerniei

- Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

Biserica "Toma Cozma" Iași

CEAHLĂUL TE AȘTEAPTĂ!

Parohia Toma Cozma vă invită la o ascensiune pe **Muntele Ceahlău** în perioada **29-30 iulie 2022**

preț: 260 lei

(transport, cazare Hotel Pelerinul, o cină, mic dejun, taxă drumeție, cheltuieli șofer incluse)

Vom poposi împreună la
Mănăstirile din zona Neamțului

ORGANIZATOR: Preot Florin Călugăru
0742 139 117 / 0752 900 697

DETALII ȘI ÎNSCRIERI:
Călugăru Dumitrița 0752 314 837

Termen limită de înscriere: 25 iulie 2022

Mulțumim tuturor celor care ne-au ajutat până acum

Cu ajutorul Bunului Dumnezeu, am reușit să avem, în curtea bisericii materialele necesare, achiziționate în cea mai mare parte pe credit, urmând ca, pe măsură ce vom reuși colectarea fondurilor necesare pentru plată, să fie virate furnizorilor.

În săptămâna care urmează, vom continua refacerea învelitorii de tablă, pentru a se asigura protejarea corespunzătoare a clădirii.

Apelăm pe această cale la toți enoriașii și prietenii parohiei noastre pentru a ne sprijini în efectuarea acestei reparații, rugând pe Bunul Dumnezeu să le răsplătească dragostea și generozitatea, care ne ridică la înălțimea înaintașilor.

